

وزیر نامدار

پدر امام سلطانی*

و جدی نگرفتن ضرورت پروراندن و توانمندسازی این بخش توسط این مدیر و همکارانش را نام ببرم البته او همیشه از ضعف مزمن بخش خصوصی کشور اظهار ناراحتی می‌کرد ولی در مقام بزرگ‌ترین کارفرما، سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر دولت بسیار بیش از آنچه کرد می‌توانست در رشد بخش خصوصی و ایقای مسؤولیت انکارناپذیر دولت در این زمینه موثر باشد کار دیگری که زنگنه کمتر به آن پرداخت تقویت و تحول مدیران سطوح میانی نفت و تغییر تفکرات و نگرش‌های ایشان برای هم‌گامی با روند رشد و تحول سریع وزارت خود و توقعات نوین قانونگذاران و منتقدان از ایشان بود. به نظر می‌رسید که زنگنه به موازات افزایش حجم و وزن اقتضادی مسؤولیت‌های خود از نقش‌های سیاسی و اجرایی که می‌توانست در هیات دولت داشته باشد ناخودآگاه فاصله بیشتری می‌گرفت و این فاصله بر کارآیی و توفیق هیات دولت و حفظ وزن خود وی در کابینه بی‌تأثیر نمود در حالی که مدعیان وجود مافیای نفتی هیچ‌گاه نتوانستند این ادعاهای اثبات برسانند (و تازمانی که این ادعاهای ثابت نکنند یا مفتری محسوب می‌شوند یا ناتوان در کشف این مافیا) زنگنه توانست تائیدیه سلامت اقتصادی خود را از رئیس قوه قضائیه دریافت کند. بدین حال وی توانسته است بالاترین نمره را در میان وزاری نفتی پس از انقلاب از کارشناسان و منتقدان دریافت کند و به مدد اثرات و نتایج تلاش‌های وی کارنامه نفتی دولت نهم کماکان درخشن داشته باشد.

* دبیر کل اتحادیه صادر کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی

نگاه بیژن نامدار زنگنه را به طور قطع می‌توان از جمله توانمندترین و موفق‌ترین مدیران ارشد دولتی پس از انقلاب دانسته وی برخلاف بسیاری از هم‌ترازان خود با اتقابه هوشمندی و پشتکار ممتاز توانست دوره آزمون و خطای مدیریت خود را در سطوح میانی و عالی در چند سال اول پس از انقلاب طی کرده و قابلیت‌های خود را برای به دست‌گیری پست‌های کلیدی کابینه نمایان کند. حضور طولانی مدت او در نظام وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران و سپردن شریان اقتصاد دولتی کشور به وی نشان از اعتماد و اطمینان سران کشور به مدیریت و قابلیت‌های نامدار زنگنه دارد. زنگنه در طول دوران وزارت‌نش پایین‌ترین و بالاترین قیمت‌های نفت خام را تجربه کرده و به خوبی توانست برنامه‌های گسترش و کلان توسعه و سرمایه‌گذاری را در این افتتاحیه‌ها مدیریت و اثرات این نوسانات را بر روند توسعه کنترل کند. وی در انتخاب معاونان و همکاران ارشدهش (البته تا آنجایی که انتخاب باشد) خوش‌سليقگي داشت و به طور مسلم بخشی از موفقیت‌های طول دوران خدمتش را از جمله در توسعه صنعت پتروشیمی، آکتساف و استخراج از میدان نفتی و توسعه میدان گازی پارس جنوبی مدیون همین مدیران است. از کاستی‌های دوران مدیریت زنگنه در وزارت نفت نیز می‌توان عدم اعتماد کلفی وی به بخش خصوصی داخلی